ద్రష్ట

కస్తూరి మురళీ కృష్ణ

ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్.
అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం.
మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

వికటంగా నవ్వుతున్న తురుష్కుడి నోరు అలాగే తెరచుకుని ఉండిపోయింది. గంగాధర శర్మ జుట్టుపై అతడి పట్టు సడలింది.

విజయగర్వంతో, తూష్ణీం భావంతో గంగాధర శర్మ వైపు చూస్తున్న తురుష్కుడి కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి. అంతలోనే బాధతో కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. గంగాధర శర్మను పొడవాలని కత్తి ఎత్తిన చెయ్యి, అతడి శరీరం నుంచి వేరయింది. అతడి వెనకే 'జై శివశంకర' అని అరుస్తూ కత్తిని అంటిన రక్తాన్ని చూస్తూ వికటట్టహాసం చేస్తున్న చంద్రశేఖరుడు కనిపించాడు.

క్షణంలో పరిస్థితి మారింది.

తుఫానులా రంగంలోకి దూకిన చంద్రశేఖరుడు ప్రళయకాల రుద్రుడిలా విలయ తాండవం ఆరంభించాడు.

క్రింద పడిన తురుష్కుడు లేచేలోగా, అతని మీదకి దూకి ఒక్క వేటులో అతడి శరీరం నుంచి కంఠాన్ని వేరు చేశాడు. అదే ఊపులో ఆ కుటుంబానికి కాపలాగా ఉన్న తురుష్కుడిపై దూకాడు.

జరిగేది సంభ్రమంగా చూస్తున్న ఆ తురుష్కుడు, తేరుకుని, కత్తి పై చెయ్యి వేసేలోగా, చంద్రశేఖరుడి కత్తి పోటుకు అతడి తల రెండు వక్కలయింది. ఆ రెండు ముక్కలు వేరయి రక్తం చిందేలోగా, చంద్రశేఖరుడి మరో ప్రహారంతో అతడి తల విరిగిన బంతిలా గాల్లోకి ఎగిరింది.

ఇప్పుడు తురుష్కనాయకుడు ఒక్కడే మిగిలాడు. జరిగినదంతా చూస్తున్న అతడికి తన కాలం చెల్లిందని అర్ధమయింది.

తాను పోతే పోయాడు వీలయినంతమందిని వెంట తీసుకుపోవాలన్న కసితో, బలంగా శూరవర్మ పైకి లంఘించాడు.

చంద్రశేఖరుడి ఆగమనంతో పరిస్థితి మారిందని శూరవర్మకి అర్ధమయింది. ఆ తురుష్క నాయుడిని ప్రాణాలతో బంధిస్తే, అతడి ద్వారా తురుష్కుల కదలికలను గమనించవచ్చని శూరవర్మ ఆలోచన.

అందుకే మీదకు లంఘించిన ఆ తురుష్కుడి వేటునుంచి తప్పించుకున్నాడు శూరవర్మ. కానీ తిరిగి దాడిచేయలేదు. కేవలం ఆత్మరక్షణ చేసుకున్నాడు.

క్షణంలో శూరవర్మ పథకం అర్ధం చేసుకున్నాడా తురుష్కుడు. రెట్టించిన శక్తితో శూరవర్మ పైకి లంఘించాడు.

అయితే, మహోగ్ర తాండవం చేస్తున్న చంద్రశేఖరుడు పెద్దగా అరుస్తూ తురుష్కుడి గుండెల్లోకి కత్తి దింపాడు. విజయగర్వంతో వికృతంగా అరిచాడు.

జరిగింది చూస్తున్న శూరవర్మ విస్తుపోయాడు. గంగాధర శర్మ మ్రాన్పడిపోయాడు. ఆ కుటుంబం వారయితే వణికిపోతున్నారు.

తేరుకున్న శూరవర్మ చంద్రశేఖరుడిని శాంతింపచేశాడు. క్రిందపడి ఉన్న గంగాధర శర్మను లేవనెత్తాడు ఆ బందీలయిన కుటుంబం వైపు వెళ్ళాడు.

'మీకేం భయం లేదు. ఎవరు మీరు?' అడిగాడు శూరవర్మ.

'నా పేరు ధర్మరాజు. ఆమె నా ధర్మ పత్ని, వాళ్ళిద్దరూ నా సంతానం. నేను సౌరాష్ట్రకు చెందిన వాడిని. సోమనాధ మందిరం శుభ్రపరచే బాధ్యత నిర్వహించేవారిలో నేనొకడిని. సమయానికి శివుడు పంపినట్టే వచ్చి మా ప్రాణాలు కాపాడారు'అన్నాడతడు.

'సోమనాధ మందిరం' పేరు వినబడగానే శూరవర్మ అతడికి నమస్కరించాడు.

గంగాధర శర్మ, చంద్రశేఖరులు అతడి వైపు విస్ఫారితనేత్రాలతో చూశారు.

సోమనాధ మందిరంలో ఉండేవాడనగానే వారికి అతడిపై గౌరవభావం కలిగింది. తురకల దండయాత్రనుంచి బ్రతికి బయటపడ్డాడన్న నిజం అతడిని వాళ్ళ దృష్టిలో గొప్పవాడిని చేసింది.

'మేము కొన్ని వందల మందిమి సౌరాష్ట్ర నుంచి సురక్షితమైన స్థలం వెతుకుతూ బయలుదేరారు. అదేం పాడుకాలమో తెలియదు, దేశంలో ఎక్కడకు వెళ్ళినా తురకల తండాలు వెంటపడుతూనే ఉన్నాయి. దారిలో మాతో అనేకులు కలిశారు. ఒక దశలో మేమంతా ఏ అడవిలోనో ఓ కొత్త గ్రామాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుని నివసిద్దామని కూడా అనుకున్నాం.'

'అంతమంది కలిశారా?' అడిగాడు చంద్రశేఖరుడు ఆశ్చర్యంగా.

'ఏం చేస్తాం బాబూ, ఇళ్ళల్లోకి పొగవచ్చినప్పుడు ఇళ్ళనుండి బయటకు రాక తప్పదు. తేనెగూడు క్రింద పొగపెట్టినప్పుడు తేనెటీగలు గూడును వదలి చెల్లాచెదురవుతాయి. తురకల సైన్యం తుఫానులా వచ్చిపడుతున్నప్పుడు ఏం చేస్తాం..!?'

'మరి వారంతా ఏరి?' అడిగాడు గంగాధర శర్మ.

విషాదంగా నవ్వాడు ధర్మరాజు.

'ముసలివాడిని ఓపిక లేదు. ఎన్ని నెలలుగా కాందిశీకుడిలా, గమ్యం లేకుండా తిరుగుతున్నానో నాకే తెలియదు. కాస్త విశ్రాంతి తీసుకున్న తరువాత అన్ని వివరాలు చెపుతాను' ఆయాసపడుతూ అన్నాడతడు.

'క్షమించండి.. యుద్ధం చేసిన ఉత్తేజం వల్ల మీ పరిస్థితి గురించి ఆలోచించలేదు. మా ఇళ్ళు దగ్గరలోనే ఉన్నాయి రండి' అన్నాడు శూరవర్మ.

వాళ్ళు తమ మూటలను ఏరుకుని కదలటానికి సిద్ధమయ్యేసరికి మేఘాల మాటునుండి చంద్రుడు వెలుపలకు వచ్చాడు. ఒక్కసారిగా ఆ ప్రాంతం వెన్నెల వెలుగుతో మెరిసిపోయింది. అంతవరకూ నీడల్లాగా, నల్లటి ముద్దల్లాగా ఒకరినొకరు సరిగ్గా కనిపించని వారు ఇప్పుడు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నారు. అంతక్రితం జరిగిన బీభత్సం తాలూకు స్వరూపం స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. వెలుగులో చంద్రశేఖరుడు, గంగాధర శర్మలను చూడగానే ధర్మరాజు ఒక అడుగు వెనక్కు వేశాడు.

'తురకల తండాలతో పోరాడింది బ్రాహ్మణ బాలవాడి' అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

శూరవర్మ నవ్వాడు.

'వాళ్ళు నూతన ధర్మానుయాయులు. ధర్మ రక్షణ కోసం ఆయుధాలు చేపట్టారు.'

'ఎంతటి పరిస్థితి వచ్చింది! శాస్త్రాలు వల్లెవేసి, విజ్ఞానం గ్రహించి, దేవతార్చన చేయవలసిన హస్తాలు, కరవాలాలు ధరించి కుత్తుక కత్తిరించవలసి వస్తోంది! ఏమైపోతోంది మన ధర్మం?' ధర్మరాజు కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

అతడి భుజంపైన చెయ్యివేశాడు శూరవర్మ.

'అత్యవసర పరిస్థితిలో అనూహ్యమైన నిర్ణయాలు తీసుకోవటం తప్పనిసరి. అవసరమైతే పరశురాముడు గండ్రగొడ్డలి ధరించలేదా? మహా విష్ణువు మత్స్యావతారం దాల్చలేదా? వాళ్ళు కత్తులు ధరించారు కాబట్టే మీ ప్రాణాలు నిలిచాయి. అలాగే సనాతన ధర్మం కూడా నిలుస్తుంది' అనునయంగా, బుజ్జగిస్తున్నట్టు అన్నాడు.

అపుడు గమనించారు వారు, చెట్టుచాటునుంచి ఒక యువతి బయటకు వచ్చింది. ఆమె రావటంతోటే, ఆ ప్రాంతంలో వెన్నెల విస్తరించిందన్న భావన కలిగింది అందరికీ. గంగాధర శర్మ మనసులో కాళిదాసు శ్లోకాలు మెదిలాయి.

ఉన్మీలితం తులికయేవ చిత్రం సూర్యం శుభర్జిన్న ముఖారవిందం!

బభువ తస్సాశ్చతు రస్త్ర శోభివపుర్విభక్తం నవయౌవనేన!

(యవ్వనం ఇచ్చిన అందం వల్ల, ఆమె, చిత్రకారుడు అతి జాగ్రత్తగా చిత్రించిన అందమైన చిత్రపటంలా ఉంది. కిరణాలు తాకటంతోటే వికసించిన కమలంలా ఉంది)

సర్వోపమాద్రవ్య సమాచ్చయేన యధాప్రదేశం వినికేశితేను

సా నిర్మితా విశ్వసృజా ప్రయత్నా కష్ఠ సౌందర్య దిక్షయేవ!!

(భగవంతుడు శ్రమకోర్చి, సృష్టిలోని అత్యుతమ ద్రవ్యాలనన్ని ఒకచోట పేర్చి ఆమెని నిర్మించినట్టున్నాడు. ప్రపంచంలోని అందమంతా ఒకచోట కుప్పలా పోస్తే ఎలా ఉంటుందో చూడాలన్న కోరికతో ఆమెను సృజించినట్టున్నాడు)

అంతలోనే అతడికి తానున్న పరిస్థితి గుర్తుకు వచ్చింది.

తాను అడవిలో ఉన్నాడు. చుట్టూ శవాలున్నాయి. భీతి భ్రాంతులయి, నిరాశ్రయులై, అలసిపోయి ఉన్నారు వాళ్ళు. అయినా, ఈ అమ్మాయిని చూసి తన హృదయం ఎలా స్పందించగలుగుతోంది?

ఆమెని చూసిన చంద్రశేఖరుడి రుధిరం గంగా ప్రవాహమయింది.

ఎంత వేగంగా ప్రసరిస్తోందంటే, అతడికి, తాను తల తిరిగి పడిపోతాననిపిస్తోంది. తాను చదివిన అనేక సంస్కృత కావ్యాలలోని సుందరీమణుల వర్ణనలు అతడి మదిలో మెదిలాయి. కానీ ఈ అమ్మాయి అందాన్ని అవేవీ సరిగ్గా వర్ణించలేవనీ, ఈమె అందం ముందు ఆ వర్ణనలన్నీ దిగదుడుపేననీ అనిపించిందతనికి.

అయితే, ఆ ఇద్దరికీ, ఆ అమ్మాయిని చూడటం వలన తమలో కలిగిన సంచలన స్వరూపం నిర్దిష్టంగా ఇదీ అన్న గ్రహింపులేదు.

అంతలో వారి దృష్టి ఆ అమ్మాయి ఆధారంగా నిలబడి ఉన్న యువకుడిపై పడింది. అతడి ఒళ్ళంతా గాయాలున్నాయి. నిస్త్రాణగా ఉన్నాడు. దాదాపుగా స్పృహ తప్పిపోయేటట్టున్నాడు. వాళ్ళ దృష్టి ఆ అమ్మాయి, అబ్బాయిల మీద పడగానే ధర్మరాజువారిని పరిచయం చేశాడు.

'మాతో చేరిన అనేకులు తురకల బారిన పడగా మిగిలింది వీరిద్దరూ. అమ్మాయి పద్మిని. యువకుడు ప్రహరసింహ. మా కోసం తురకలతో ఈ యువకుడొకడే ఎదురు నిల్చిపోరాడాడు. ఆ గాయాలు అలా అయినవే!'

ఆ అమ్మాయి పక్కన యువకుడిని చూస్తూనే గంగాధర శర్మ మనసులో ఓ రకమైన ప్రశాంత భావన కలిగింది. ఆ అమ్మాయి అంటే కలిగిన సున్నితమైన భావన క్షణంలో పటాపంచలయింది.

'మీరెక్కడి వారు?' అడిగాడు శూరవర్మ.

'మేం జాహోర్ కు చెందిన వారం. అమ్మగారు మా సంస్థానాధీశుడి కూతురు. నేను ఆమె సేవకుడిని. అంగరక్షకుడిని. సోమనాథ దేవాలయాన్ని దోచుకుని, సౌరాష్ట్ర సౌభాగ్యాన్ని మట్టి పాలు చేసిన తురకల సైన్యం ఢిల్లీ తిరిగి వెళుతూ దారిలో ఉన్న గ్రామాలన్నిటినీ కొల్లగొట్టారు. అందిన వారిని అందినట్టే మతం మార్చారు. మారని వాళ్ళని చంపారు. ఆడవాళ్ళని చెరపట్టారు.

తురకలు వస్తున్నారనగానే అమ్మాయి గారిని రక్షించే బాధ్యత నాకు అప్పగించారు. సంస్థానం సరిహద్దులలో తురకలు చేరారని వినగానే అమ్మాయిగారిని, రాణిగారిని, ఇతర పరివార జనాన్ని తీసుకుని రహస్య మార్గం గుండా అడవులలోకి చేరుకున్నాను. దురదృష్టం.. చీకట్లో తప్పుడు మలుపు తిరగటం వల్ల తిన్నగా, మొహరించి ఉన్న తురకల సైన్యం మధ్యలో చేరాము. వాళ్ళు మమ్మల్ని బంధించటమే కాదు, మేము వచ్చిన రహస్య మార్గం గుండా రాజభవనం చేరారు' చెపుతుంటే ఆ యువకుడు స్వరం గాద్గదికమవుతోంది. ఆ అమ్మాయి కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కారుతున్నాయి.

'నిజంగా మేము చూసింది, అనుభవించింది తలచుకుంటేనే నరకం గుర్తుకు వస్తోంది. ఇలా జరిగిందని చెపితే ఎవరూ నమ్మరు.'

'ఏం జరిగింది?' అడగకుండా ఉండలేక పోయాడు చంద్రశేఖరుడు.

'ఎప్పుడూ జరిగేదే ఆడవాళ్ళని పంచుకున్నారు. మగవాళ్ళని చంపారు.. వాళ్ళ నాయకుడు నుస్రత్ ఖాన్ దృష్టి అమ్మాయిగారిపై పడింది! '

చిగురుటాకులా వణుకుతూ భోరుమంటూ నేలపై పడింది పద్మిని.

ఆమె దుఃఖం అక్కడున్న వారి గుండెలు కరి గింపచేసింది.

‘మనిషి దృష్టి సంకుచితం. అమ్మాయి అందాన్ని చూడగానే స్పందించారు. ఆమె అందమైన రూపం వెనక బాధామయ అనుభవాలుంటాయన్న ఆలోచన కూడా దరిదాపులకు రాలేదు. అంటే, మనిషి ప్రతి అంశాన్ని తన ఆధారంగా దర్శిస్తాడు. ‘ అనుకున్నాడు గంగాధర శర్మ మనసులో.

ప్రహరసింహుడు చెపుతూ పోతున్నాడు.

‘ఒక రకంగా అదే మమ్మల్ని బ్రతికించింది. మిగతా అందరినీ చెరిచారు చంపారు. అమ్మాయి గారిని నుస్రత్ ఖాన్ డేరాలోకి తీసుకెళ్ళారు. ఇంతలో తురక సైనికుల మధ్య ధనం పంచుకోవటం విషయంలో ఏకాభిప్రాయం కుదరలేదు. వారిలో వారికి పోరు జరిగింది. కొత్తగా మతం మారిన వారికి తక్కువ వాటా ఇచ్చి అన్యాయం చేస్తున్నారంటూ కొందరు సైనికులు తిరుగుబాటు చేశారు. నుస్రత్ ఖాన్ సోదరుడిని, ఢిల్లో సుల్తాన్ అల్లుడిని చంపేశారు. దాంతో నుస్రత్ ఖాన్ తన విధేయులందరినీ పిల్చి తిరుగుబాటుదార్లతో తలపడ్డాడు. ఈ గందరగోళంలో, అయోమయంలో, నేను నుస్రత్ ఖాన్ డేరాలో దూరి, అమ్మాయిగారిని తప్పించాను. వాడినీడ అమ్మాయిగారిపై పడేలోగా తప్పించుకున్న సంతృప్తి నాకుంది. దారిలో వీరు కలిశారు….‘

‘మరి మగవాళ్ళనందరినీ మతం మార్చి, లేకపోతే చంపేసేట్టయితే, నిన్నెలా వదిలారు?‘ ప్రశ్నించాడు చంద్రశేఖరుడు.

ప్రహర సింహుడు మౌనంగా ఉండిపోయాడు. తలవంచుకున్నాడు.

‘మౌనంగా ఉన్నావేమిటి?‘అడిగాడు ధర్మరాజు.

ప్రహరసింహుడు తలెత్తి పద్మని వైపు చూశాడు.

ధర్మరాజు వెనుక ఉన్న ఆడవారి వైపు చూశాడు.

‘ఫరవాలేదు చెప్పు. చూడకూడని ఘోరాలన్నీ చూస్తున్నాం. ఇక వినకూడనివి, చూడకూడనివి అంటూ ఏమీ మిగలలేదు‘ నిస్పృహ ధ్వనించింది ధర్మరాజు స్వరంలో.

‘వారు కొందరు ఎంపిక చేసిన యువకులను పక్కన ఉంచుతారు. అంతా నన్నుకూడా పక్కన ఉంచారు.‘

‘ఎందుకని?‘

తలదించుకుని లో గొంతుకలో చెప్పాడు ప్రహరసింహుడు.

‘తురకవాళ్ళనేకులకు స్త్రీలతో సంతృప్తిలేదు. వారు స్వలింగ సంపర్కానికి ఇష్టపడతారు. ‘

‘శివ శివ‘ ధర్మరాజు చెవులు మూసుకున్నాడు.

శూరవర్మ నిర్భావంగా చూస్తున్నాడు.

గంగాధర శర్మ అసహ్యంగా ముఖం పెట్టాడు.

చంద్రశేఖరుడు కుతూహలంగా చూశాడు ప్రహరసింహుడి వైపు.

‘అందుకోసం నన్ను ఎంచుకున్నారు. నాలా కనీసం వందమంది యువకులున్నారు. అందరం కలిసి తిరగబడదాం అన్నాను నేను.

కానీ మాలో ఉన్న ఓ బ్రాహ్మణ యువకుడు వప్పుకోలేదు. అతడు సోమనాధ మందిరం దాడిలో పట్టుబడ్డాడు. బలవంతంగా ఆవు మాంసం నోట్లో కుక్కి మతం మార్చేశారు.

ఎలాగొలా వాళ్ళ దగ్గరనుంచి తప్పించుకుని తన వారి దగ్గరకు వెళితే వాళ్ళు దగ్గరకు రానీయలేదు. అసహ్యించుకుని దూరం పొమ్మన్నారు. దాంతో మళ్ళీ వచ్చి తురకల సైన్యంతో కలిశాడు.

అతడిని చూసి సైన్యాధికారి మోజుపడ్డాడు. ఇప్పుడతడిని సుల్తాన్ అల్లాఉద్దీన్ ఖిల్జీకి కానుకగా తీసుకువెళుతున్నాడు.‘

‘ఏమిటీ? సుల్తాన్ కూడానా?‘ ఆశ్చర్యపోయాడు చంద్రశేఖరుడు.

'దేవుడా.. ఎటువంటి రోజులొచ్చాయి నా భారతదేశానికి' వాపోయాడు ధర్మరాజు. 'ఆ యువకుడికి మనవారంటే తీవ్రమైన కోపం. మనవాళ్ళు తనని రానిచ్చి ఉంటే తనకీగతిపట్టేది కాదని అందరినీ ద్వేషిస్తున్నాడు. అతడు మాతో కలవటానికి ఇష్టపడలేదు. సైన్యాధికారికి మా గురించి ఫిర్యాదు చేశాడు. ఈలోగా పంపకాల గొడవ వల్ల బ్రతికిపోయాను.'

'బ్రాహ్మణ యువకుడు తురకలతో ఉండిపోవాలని అనుకున్నాడా?' అడిగాడు చంద్రశేఖరుడు.

'అవును పాపం మానసికంగా చాలా గాయపడ్డాడతడు. ఎందుకో అతడిని చూస్తే జాలి అనిపించింది. మనపై ద్వేషంతో తురకలతో సహకరించాడు. ఏం చేసేందుకయినా సిద్ధంగా ఉండేవాడు'

'ఏం పేరతనది?' అడిగాడు శూరవర్మ.

'అసలు పేరు తెలియదు. అతడు వెయ్యి దీనారాలు ధర పలుకుతాడు కాబట్టి 'హజార్దీనారి' అనేవారు. ఆ పేరుతో సుల్తాన్‌కి సమర్పిస్తే బాగుండదని అతడికి మాలిక్ కాఫర్' అనిపేరు పెట్టారు.

'మాలిక్ కాఫర్' పైకే అన్నాడు గంగాధర శర్మ.

ఆ యువకుడి కథ వారిద్దరి మనస్సులో అలజడి కలిగించింది. ఎంత గాయపడి ఉంటుంది అతడి హృదయం!

తనపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలకు, తనకు జరిగిన అన్యాయాలకు ఈ ధర్మాన్ని ఎంతగా తిట్టుకుని ఉంటాడో.. ఇప్పుడు తురకలతో కలిసి తన ద్వేషాన్ని ఏ రకంగా తీర్చుకుంటాడో!

'పదండి ఆలస్యమయిపోయింది. విశ్రాంతి తీసుకున్న తరువాత తీరికగా మాట్లాడుకోవచ్చు.' తొందరపెట్టాడు శూరవర్మ.

అతడి ఆలోచనలు అప్పుడే ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయాయి. తురకలు ఇంత దగ్గరగా వచ్చారంటే ప్రమాదం దగ్గర పడ్డట్టే..... త్వరగా సురక్షిత స్థలానికి వెళ్ళాలి. ఆపై తాను వారణాసి వెళ్ళి అక్కడ పరిస్థితి గమనించాలి.

ఎవరికి వారు వారివారి ఆలోచనలతో నడవసాగారు. ప్రహరిసింహుడికి ఆసరాగా చంద్రశేఖరుడు నిలబడ్డాడు.

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగాల కోసం

కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి
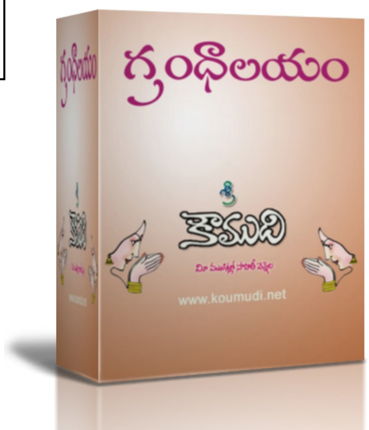
Click here to go to KOUMUDI Library